

DİLEK YARAŞ -

Şu kanlı meselede ilk defa böyle **“somut”** ve **“cesur”** bir adım atıldı. Gerçi bu fikrin ilk mucidi ya da en azından açık ve net bir ifadeyle ilk dillendireni

Mehmet Ağar

idi ama olsun.

Elinde iktidar gücü yoktu onun,

“Dağdakileri düz ovaya indiririm,”

sloganı dikkat çekti fakat bu söylem siyasi kariyer için "öylesine" kullanılabilecek bir ifade olmadığı, daha derin ve kapsamlı uzlaşılar gerektirdiği için havada kaldı. Zamanın ruhuna uygun değildi başka bir ifadeyle.

(Ha, Ağar'ın ruhuna ne kadar uygundu o da ayrıca tartışılabilir tabii ki.)

Ama o sözleri onun ağzından duyduğumda ben de ilk defa, bu konuda devlet çapında

“derin”

ve

“yaygın”

bir mutabakat olabileceğini düşünmüştüm. Nitekim son gelişmeler karşısında Ağar da

“Ben yalnız bırakılmasaydım bu işi çoktan halledecektim,”

dedi.

Her neyse, önemli olan şu ki tam yirmi beş yıldır akan kanın duracağına dair bir **“ciddi”** bir umut doğdu nihayet.

Ben şahsen, bu konudaki **devlet mutabakatının tam olduğunu**, meydanlardaki “**muhalif**” konuşmaların ise sadece siyaseten ve tribünlere oynamak için *(yani iş yapmadan yapıyormuş gibi görünmek için)* yapıldığını düşünüyorum. Bu nedenle de Bahçeli ve Baykal’ın sert, vizyon yoksunu ve kışkırtıcı söylemlerini gayet iyi anlıyorum. Bizimkilerin muhalefet etmekten anladığı tek şey, iktidar ne yaparsa yaparsın karalamak olduğu için de şaşırıyorum pek.

Gelin görün ki kraldan çok kralcı bazı kalemlerin sadece muhalefet etmek adına “*eleştireceğim*” diye kalemlerinden kan damlatmalarına, duygu sömürsü yaparak insanları kışkırtmalarına şaşmadan edemiyorum...

Şaşıyorum çünkü “**vicdan**” denen o en güzel ölçünün nasıl olup da bu kadar yok sayılabileceğini aklım bir türlü almıyor.

Üstelik bu vicdansızlıklarını örtmek için akıllarınca kelime oyunları yapıyorlar. “**Biz, eleştirdiğimiz için sanki kanın durmasını istemiyoruz gibi gösteriliyoruz,**” diyorlar. Böyle dedikten sonra da hiç utanmadan **şehit analarını** öne sürüyorlar.

E, be vicdansızlar!... Zaten şehit analarının göz yaşlarını dindirmek için atılıyor bu adım. Şehit analarının ve çocuğu zorla, hileyle bağrılarından koparılıp dağlara kaldırılmış çilekeş Doğulu anaların gözyaşlarını durdurmak için...

Siz, kanın durmasını “gerçekten” isteseydiniz, en azından sahiden umurunuzda olsaydı bu meselenin çözülmesi, bir defalığına da olsa vicdanınızın o cılız sesini duyardınız ve hiç olmazsa bu konuda biraz daha iyimser, biraz daha iyi niyetli yazılar yazardınız.

İsmi lazım olmayan bu "belli" kalemlerin yaptıkları eleştiri falan değil bence...

Düpedüz halk kışkırtıcılığı, doğrudan vicdana ihanet.

Olayı destekler görünen ama PKK'ya ve dolayısıyla terörizme güç atfeden, dağdan inenleri o hayattan kurtulma şansı olan insanlar gibi değil de inanışlı direnişçiler olarak gösteren kalemlerin yaptığı ise adını koyamadığım bambaşka bir şey. Ama son tahlilde her iki yaklaşım da aynı amaca hizmet ediyor.

Bu konuda, her konuda olduğundan fazla dengeli, vicdanlı ve iyi niyetli kalemlere ihtiyacımız var. Neyse ki az da olsa varlar... ve iyi ki de varlar...

dilek@dorduncukuvvetmedya.com Not: Bu yazı gazeteciler.com'dan alınmıştır.